Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 930 van 11 september 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats:
1. **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
   Eugène Plaskysquare 92-94/2
   1030 BRUSSEL

2. **ten kantore van advocaat E. MASSIN**
   Eugène Plaskysquare 92-94/2
   1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2026.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. ECIRLI *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Het op 12 april 2026 ingediende beroepsverzoekschrift, bij de Raad gekend onder het rolnummer X, en het op 13 april 2026 ingediende beroepsverzoekschrift, bij de Raad gekend onder het rolnummer X zijn gericht tegen dezelfde bestreden beslissing, met name de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2026.
Met toepassing van artikel 2.24, § 1, lid 1 van de RvV-wet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Met toepassing van artikel 2.24, § 1, lid 2 van de RvV-wet heeft de advocaat van verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk aan de Raad het verzoekschrift met rolnummer X aangeduid op grond waarvan hij dient te oordelen.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt verzoeker derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer CX.

2. Bestreden beslissing

De bestreden beslissing betreft een "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus".

Blijkens de bestreden beslissing voert verzoeker het volgende feitenrelaas aan:
"U heeft de Angolese nationaliteit en bent geboren in Luanda. U behoort tot de Bakongo-etnie en maakt deel uit van de pinksterkerk. In 2015 stopte u omwille van financiële redenen met school. In Luanda woonde u samen met uw vader in de Bita wijk. Nadat u met school stopte, werkte u in verscheidene sectoren. U heeft twee kinderen uit verschillende relaties, maar woonde niet samen.
In 2023 werd u voorzitter van de lokale afdeling van de taxivereniging 'Associação Nova Aliança dos Taxistas de Angola' (ANATA). In september 2023 protesteerde ANATA tegen de prijsstijgingen van brandstof en werd u één tot twee dagen later, met nog andere collega's – gearresteerd door de criminele onderzoeksdienst 'Serviço de Investigação Criminal' (SIC). Tijdens uw gevangenschap van drie à vier maanden werd u met fysiek en psychologisch geweld geconfronteerd, u toonde verwondingen aan uw voorhoofd, been en hand, en sprak over nog andere lichaamsdelen. U werd uiteindelijk vrijgelaten wegens onvoldoende bewijzen. Uw vader bracht u nadien bij specialisten. U stopte even met uw functie bij ANATA. Pas enkele maanden later ging u verder met het werk, de dossiers, waarmee u bezig was.
Uw vader was een verantwoordelijke van bedrijven en werkte voor Sonangol, een petroleumbedrijf, en Indiama, een diamantenbedrijf. Hij was een activist die deel uitmaakte van een organisatie die opkwam tegen de Angolese regering. Ze waren hem beginnen boycotten door hem werk te ontzeggen. In september 2024 verdween uw vader en hij werd na enkele dagen niet ver van jullie woning dood teruggevonden met sporen van geweld.
In 2025 werd u opnieuw gearresteerd en gevangen gehouden voor drie weken. U werd seksueel misbruikt en als gevolg daarvan werd u naar het ziekenhuis gebracht. U werd door uw familie verzorgd – via een traditionele behandeling, in uw tante haar huis -, u keerde terug naar uw ouderlijke woning om er verder te herstellen. U besloot toen u in uw ouderlijke woning woonde, opnieuw een betoging te organiseren, in juli 2025, aangezien de brandstofprijzen opnieuw waren gestegen. U dook daarna onder bij een voormalige collega in Bengo. Na uw tweede arrestatie kreeg u verhalen te horen dat de politie langs kwam. U wou niet meer naar dezelfde gevangenis gaan, uw vader was bovendien gestorven, u ging nastreven wat uw vader u had verteld, namelijk weggaan, anders zou u sterven.
Uw vader was voor zijn dood met een visumaanvraag begonnen voor jullie beiden. Na zijn dood werd u door een collega van uw vader verder geholpen met de visumaanvraag voor België.
U reisde u via Qatar naar België, u kwam op 14 september 2025 in België aan. Op 16 september 2025 vraagt u internationale bescherming te België aan.
In het kader van uw verzoek legt u uw Angolese identiteitskaart, uw geboorteakte en de overlijdensakte van uw vader N.P. voor."

Na omstandige analyse oordeelt verweerder dat verzoeker er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Bijgevolg komt verweerder tot de vaststelling dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat verzoeker verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Verzoekschrift

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "*artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*".

Verzoeker onderbouwt dit middel als volgt:
"*4.1.1. Ten aanzien van het vluchtelingenstatuut*

In het licht van het Vluchtelingenverdrag heeft de verzoeker ernstige vervolging ondergaan in zijn land van herkomst. Hij vreest bij terugkeer naar Angola te worden onderworpen aan foltering en tevens voor zijn leven te moeten vrezen, omwille van zijn politieke activisme en zijn betrokkenheid bij de organisatie ANATA, met name de "Associação Nova Aliança dos Taxistas de Angola" in Calemba 2, waarvan hij de lokale voorzitter was (NPO, blz. 18).
De verzoeker verklaart dat hij, in zijn hoedanigheid van voorzitter, betrokken was bij de organisatie van protesten tegen de stijging van de brandstofprijzen. In september 2023 nam hij deel aan dergelijke protesten, waarna hij door 'Serviço de Investigação Criminal' (SIC) werd gearresteerd. Vervolgens zou hij gedurende drie maanden in detentie hebben verbleven, tijdens welke hij het slachtoffer werd van fysieke en psychologische mishandelingen en lichamelijke letsels opliep.
Daarnaast verklaart hij dat hij voorafgaand aan een latere betoging in 2025 opnieuw werd gearresteerd en gedurende drie weken werd vastgehouden in dezelfde gevangenis. Tijdens deze detentie zou hij eveneens het slachtoffer zijn geweest van seksueel geweld (NPO, blz. 15).
[theoretische uiteenzetting inzake wettelijk kader]
Derhalve dient te worden aangenomen dat de door de verzoeker aangevoerde vrees voor vervolging voldoet aan de criteria van het Genève-verdrag.
Verzoeker vreest dus met name vervolging door de staat in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. Zij heeft de facto geen enkele mogelijkheid om aanspraak te maken op nationale bescherming.
Meerdere rapporten benadrukken de slechte behandeling van personen die als politieke tegenstanders in Angola worden beschouwd, hun willekeurige detentie, evenals de detentieomstandigheden in het land: […]
Voorts heeft de verzoeker zelf de detentieomstandigheden en de brutaliteit van de politie beschreven. Tijdens zijn eerste arrestatie in september 2023 verklaart hij gedurende drie maanden te zijn gedetineerd geweest, een periode waarin hij het slachtoffer werd van fysieke en psychologische mishandelingen, met lichamelijke letsels tot gevolg.
Daarnaast verklaart hij dat hij voorafgaand aan een latere betoging in 2025 opnieuw werd gearresteerd en gedurende drie weken in dezelfde gevangenis werd vastgehouden. Tijdens deze tweede detentie zou hij eveneens het slachtoffer zijn geweest van seksueel geweld (NPO, blz. 15).
Tot slot verklaart de verzoeker dat hij na deze tweede detentie, terwijl hij nog gedetineerd was, een klacht heeft ingediend bij de politie. Hij stelt dat hij deze klacht heeft neergelegd op het politiekantoor, waar hij de feiten heeft toegelicht aan de politiecommandant, maar dat hieraan geen gevolg werd gegeven (NPO, blz. 24).
Dit is volledig in overeenstemming met de beschikbare rapporten.
[…]

5.2.1 Met oog op de subsidiaire beschermingsstatus

[uiteenzetting van het wettelijk kader]

Evenwel loopt de verzoeker in casu bij terugkeer het risico onmenselijke of vernederende behandelingen te ondergaan, zoals verboden door artikel 3 van het EVRM.
Deze ernstige aantasting wordt in zijn geval gevormd door de onmenselijke en vernederende behandelingen waaraan hij bij terugkeer naar het land zou kunnen worden blootgesteld. Dientengevolge, in het geval dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus, verzoekt hij subsidiair om het genot van subsidiaire bescherming."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "*artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel*".

Verzoeker onderbouwt dit middel als volgt:
"*De verzoekende partij meent dat de grieven van verwerende partij die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status te weigeren, zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.*
De verzoekende partij is van mening dat de protection officer geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht, de voor een beslissing noodzakelijke informatie heeft verzameld en alle elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen.
[…]

4.2.1. Wat betreft de procedurele noden in hoofde van verzoeker

[toelichting van het wettelijk kader]

Het profiel van de verzoeker valt volledig onder het toepassingsgebied van deze bepalingen, aangezien hij tijdens zijn detentie het slachtoffer is geweest van mishandelingen (NPO, blz. 15). Daarnaast legt de verzoeker een medisch attest voor, opgesteld door dr. D.C. op 18 september 2025, ter ondersteuning van zijn verklaringen (stuk 4).
Al deze kenmerken van haar profiel hadden het CGVS ertoe moeten brengen voorzichtigheid in acht te nemen en het vereiste niveau van bewijsvoering dienovereenkomstig aan te passen, wat in deze zaak niet het geval is geweest.
De kwetsbaarheid van de verzoeker kon niet worden genegeerd en moest integendeel door de asielinstanties in aanmerking worden genomen, hen ertoe brengend dit dossier met de grootste zorgvuldigheid te behandelen, het bewijsniveau naar beneden bij te stellen en bijgevolg het voordeel van de twijfel op ruime wijze toe te passen.

4.2.2. Wat betreft de lidmaatchap van ANITA en voorzitterschap ervan in Calemba 2

Het CGVS acht het niet geloofwaardig dat de verzoeker lid was van ANATA, noch dat hij de functie van voorzitter in Calemba heeft uitgeoefend, en dit om verschillende redenen:

[…]

Wij kunnen ons niet aansluiten bij de analyse van het CGVS. De verzoeker verstrekt immers concrete en samenhangende elementen die zijn kennis van ANATA en haar werking aantonen. Ten eerste is hij in staat de voornaamste verantwoordelijken van de organisatie op nationaal niveau te identificeren, met name Francisco Paciente en Rodrigo Catimba (NPO, blz. 17). In tegenstelling tot wat het CGVS stelt, kan deze kennis niet worden geminimaliseerd louter omdat zij publiek toegankelijk zou zijn. Integendeel, zij bevestigt dat zijn verklaringen overeenstemmen met objectieve informatie.
Ten tweede verklaart de verzoeker met betrekking tot de arrestaties duidelijk dat hij niet in staat was de andere gearresteerde personen te identificeren, met name omdat zij uit andere regio's afkomstig waren en tijdens de detentie van hem werden gescheiden (NPO, blz. 18). Het ontbreken van precieze namen is dan ook een logisch gevolg van de geschetste omstandigheden en kan zijn geloofwaardigheid niet ondermijnen.
Ten derde bevestigt de verzoeker, wat de advocaat betreft, dat het ging om een advocaat die voor de groep optrad en met wie hij slechts beperkt contact had (NPO, blz. 24). In een detentiecontext is het volkomen aannemelijk dat een advocaat collectief optreedt zonder diepgaand individueel contact met elke gedetineerde. De verzoeker preciseert bovendien dat deze advocaat de zaak opvolgde en tussenkwam wegens het gebrek aan voldoende bewijzen, wat heeft geleid tot hun vrijlating na ongeveer drie maanden (NPO, blz. 15).
Ten slotte heeft de verzoeker spontaan de algemene context geschetst waarin de organisatie opereerde, waarbij hij onder meer arrestaties, vluchtbewegingen en overlijdens onder de leden of leiders heeft vermeld (NPO, blz. 14). Dergelijke verklaringen getuigen van een persoonlijke en doorleefde ervaring.
Daarnaast heeft de verzoeker zijn rol binnen de organisatie concreet toegelicht: logistieke organisatie, het doorgeven van richtlijnen, het mobiliseren van leden, het verspreiden van flyers en deelname aan de organisatie van manifestaties (NPO, blz. 19). Deze elementen wijzen op een reële betrokkenheid, ook al beschikt hij niet over een exhaustieve kennis van alle leden.
Het grief van het CGVS dient derhalve te worden verworpen.
[…]

Wij kunnen ons niet aansluiten bij de analyse van het CGVS dat de activiteiten van de verzoeker beperkt zouden zijn.
Ten eerste heeft de verzoeker deelgenomen aan een betoging in september 2023. Er dient te worden benadrukt dat deze plaatsvond in het kader van protesten tegen de prijsstijgingen, waarbij hij werd gearresteerd na tussenkomst van de ordediensten (NPO, blz. 15). Dit feit kan niet los worden gezien van zijn bredere engagement.
De rol van de verzoeker beperkte zich immers geenszins tot een loutere, eenmalige deelname aan manifestaties. Hij verklaart op gedetailleerde wijze dat hij een organisatorische functie bekleedde binnen ANATA. In die hoedanigheid was hij onder meer verantwoordelijk voor de logistieke organisatie, in het bijzonder de coördinatie van de taxi's, alsook voor het doorgeven van richtlijnen. Daarnaast stond hij in voor de opvolging van de activiteiten, in samenwerking met andere verantwoordelijken, en nam hij deel aan de besluitvorming in overleg met andere leiders (NPO, blz. 19).
De verzoeker beschrijft bovendien een gestructureerde werking, waarbij instructies werden doorgegeven aan verschillende afdelingen, waarvan de verantwoordelijken instonden voor de mobilisatie van de leden, de verspreiding van flyers en het aanmoedigen van deelname aan georganiseerde acties (NPO, blz. 19). Deze verklaringen wijzen op een actieve, structurerende en voortdurende rol.

Voorts geeft de verzoeker aan dat hij na zijn eerste arrestatie in 2023 zijn activiteiten enkele maanden later heeft hervat en zijn engagement binnen de organisatie heeft voortgezet (NPO, blz. 21). Hij preciseert dat hij betrokken was bij de mobilisatie van leden in zijn regio Calemba 2, in het kader van een actie gericht op werkonderbreking. Deze actie heeft effectief geleid tot een brede mobilisatie van de bevolking, gepaard gaande met vandalisme (NPO, blz. 25).
Ten slotte dient te worden benadrukt dat de verzoeker talrijke elementen heeft verstrekt met betrekking tot zijn activiteiten. Indien het CGVS deze informatie onvoldoende achtte, kwam het haar toe om bijkomende vragen te stellen, in het bijzonder over zijn dagelijkse activiteiten als verantwoordelijke, hetgeen klaarblijkelijk niet is gebeurd.
Het grief van het CGVS dient derhalve te worden verworpen.

[…]

*Met betrekking tot dit punt legt de verzoeker zijn lidkaart van ANATA voor (**stuk 3**). Deze kaart vormt een duidelijk en relevant begin van bewijs dat de verzoeker daadwerkelijk lid was van de organisatie ANATA. Dit lidmaatschap dient bovendien in samenhang te worden beoordeeld met de door de verzoeker aangehaalde problemen en de gevolgen die hij omwille van zijn politieke activisme zou hebben ondervonden van de Angolese autoriteiten.*

[…]

De verzoeker kan zich niet aansluiten bij de analyse van het CGVS met betrekking tot het vermeende gebrek aan contacten met zijn voormalige collega's of leden van ANATA.
In dit verband heeft de verzoeker aangegeven dat hij pogingen heeft ondernomen om opnieuw contact op te nemen met voormalige collega's, zonder daarin steeds te slagen. Hij heeft met name gepreciseerd dat hij nog beschikt over het telefoonnummer van één persoon, met name Ad., en dat de contacten voornamelijk via Facebook verliepen. Na het verlies van zijn telefoon in Angola (NPO, blz. 19) werd de toegang tot deze communicatiemiddelen evenwel aanzienlijk beperkt.
Voorts dient te worden benadrukt dat de verzoeker wel degelijk opnieuw contact heeft kunnen opnemen met zijn voormalige collega An., eveneens lid van ANATA. Via dit contact heeft hij een foto van zijn lidkaart kunnen bekomen, welk stuk thans wordt voorgelegd ter staving van zijn dossier (stuk 3), en aldus zijn lidmaatschap van de organisatie bevestigt.
Het door het CGVS aangehaalde grief kan derhalve niet worden weerhouden.
Het grief van het CGVS met betrekking tot het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van de verzoeker moet worden verworpen. De verzoeker is inderdaad lid van ANATA en was voorzitter van ANATA in Calemba 2. Derhalve moeten zijn vrees als gevolg van zijn activisme in aanmerking worden genomen.

4.2.3. Wat betreft de arrestaties en vervolgingsfeiten van de verzoeker

Het CGVS benadrukt dat :
[…]
Met betrekking tot de eerste arrestatie bevestigt de verzoeker, in overleg met zijn raadsman, dat deze plaatsvond op 17 september 2023, tijdens een vergadering in Calemba 2, waar hij op dat moment werkzaam was, en dat meerdere leden van de ANATA-groep samen met hem werden gearresteerd (NPO, blz. 17). Hij werd vervolgens gedurende drie maanden vastgehouden, waarbij hij verklaart dat hij tijdens zijn detentie werd blootgesteld aan ernstige fysieke en psychologische mishandeling en lichamelijk letsel heeft opgelopen (NPO, blz. 15).
Met betrekking tot de tweede arrestatie bevestigt de verzoeker eveneens, in overleg met zijn raadsman, dat deze plaatsvond in 2025, kort vóór een geplande manifestatie, toen hij op weg was naar huis. Hij werd vervolgens aangehouden en overgebracht naar het politiekantoor van Golfo II.
De verzoeker verklaart dat hij daar gedurende twee à drie weken werd vastgehouden, samen met andere gearresteerden, en dat hij tijdens deze detentie werd geslagen. Nadien werd hij overgebracht naar het ziekenhuis ten gevolge van een ernstig incident dat zich tijdens zijn detentie voordeed. Zijn vrijlating vond volgens hem plaats omwille van deze medische noodsituatie (NPO, blz. 21).
De verzoeker benadrukt dat zijn geheugen voor bepaalde exacte details, zoals de precieze data, de duur van het ziekenhuisverblijf en administratieve elementen, beïnvloed werd door de traumatische aard van de gebeurtenissen. In dit verband stelt hij dat hij zich niet alle administratieve of temporele details nauwkeurig kan herinneren, gelet op de ernst van de ondergane feiten.
Voorts verklaart de verzoeker dat hij geen medische documenten kan voorleggen, aangezien deze niet werden verstrekt bij zijn vertrek uit het ziekenhuis en hij zijn behandeling niet volledig heeft kunnen afronden (NPO, blz. 21).
Er dient in elk geval rekening te worden gehouden met het feit dat de verzoeker tweemaal werd gearresteerd. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoeker, in geval van terugkeer naar Angola,

het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van zijn profiel en zijn activiteiten.

[…]

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen dient rekening te worden gehouden met het profiel van de verzoeker als activist, alsook met de twee detenties die daaruit zijn voortgevloeid. In deze context vormen de seksuele geweldplegingen die de verzoeker tijdens zijn tweede detentie heeft ondergaan een concrete aanwijzing van de vervolgingen waarvan hij het slachtoffer is geworden omwille van zijn politieke profiel, evenals van de gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.
Daarnaast legt de verzoeker een medisch attest voor, opgesteld door Dr. D. C. op 18 september 2025, ter staving van zijn verklaringen (stuk 4). Dit attest wijst op een algemene toestand gekenmerkt door angst, slaapproblemen en algemene vermoeidheid. Tevens worden meerdere zichtbare fysieke letsels vastgesteld, met name oude littekens ter hoogte van de wenkbrauwboog, de rechter- en linkerwijsvinger, alsook op het lichaam en het been, evenals aanzienlijke anale pijn bij de stoelgang. Deze medische vaststellingen ondersteunen de door de verzoeker aangehaalde feiten van geweld.
In haar rechtspraak oordeelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat een medisch verslag dat voldoende sterke aanwijzingen bevat dat de littekens en letsels van de verzoeker het gevolg kunnen zijn van mishandeling of foltering, een weerlegbaar vermoeden van dergelijke behandelingen doet ontstaan. Dit brengt een omkering van de bewijslast met zich mee, die vervolgens op de autoriteiten komt te rusten.
Het Hof benadrukt eveneens dat medische verslagen in bepaalde gevallen het risico bij terugkeer kunnen aantonen, met name omwille van de aanwezigheid van zichtbare littekens op het lichaam van de verzoeker.

[verwijzing naar rechtspraak van het EHRM en de Raad]

Aldus dient het door de verzoeker neergelegde attest van vastgestelde letsels in aanmerking te worden genomen als een bevestigend element van de fysieke en seksuele geweldplegingen die hij stelt te hebben ondergaan tijdens zijn twee detenties.

Met betrekking tot uw beweerde functie binnen ANATA, uw beweerd activisme in dat kader, alsook uw arrestaties, dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij zelf het bestaan erkent van manifestaties in juli 2025 die zich over meerdere dagen hebben gespreid, hetgeen de verklaringen van de verzoeker precies bevestigt.

[verwijzing naar landeninformatie]

Op 30 juli bevestigde minister van Binnenlandse Zaken Manuel Homem de arrestatie van 1.214 personen, evenals een dodental van 29 en meer dan 200 gewonden tijdens de drie dagen van staking. Evenwel is het waarschijnlijk dat niet alle slachtoffers werden gerapporteerd en dat het aantal doden of gewonden hoger ligt.)
De verzoeker heeft immers verklaard dat hij betrokken was bij de mobilisatie van de leden van de organisatie in de regio Calemba 2, met als doel een werkonderbreking te bewerkstelligen. Hij preciseert dat op de voorziene datum de bevolking zich bij de protestbeweging heeft aangesloten, die vervolgens is geëscaleerd in vandalisme, gevolgd door een tussenkomst van de politie. Deze tussenkomst zou hebben geleid tot grootschalig geweld met talrijke slachtoffers (NPO, blz. 25).
De verzoeker verklaart niet aanwezig te zijn geweest op de plaats van de gebeurtenissen, maar wel te hebben vernomen van aanwezige personen dat de politie had gewaarschuwd dat, indien leden van de organisatie zouden worden geïdentificeerd, de verantwoordelijkheid aan de organisatoren zou worden toegeschreven en elke persoon gelieerd aan de beweging kon worden gearresteerd. In die context stelt hij te zijn gevlucht (NPO, blz. 25).
Tot besluit dient te worden erkend dat de verzoeker daadwerkelijk de functie van voorzitter heeft uitgeoefend van ANATA van Calemba 2. Omwille van zijn politieke activiteiten verklaart hij tweemaal te zijn gearresteerd, in september 2023 en in juli 2025, en tijdens deze detentieperiodes het slachtoffer te zijn geweest van mishandelingen, met name fysieke en seksuele gewelddaden. Hij stelt dat hij bij terugkeer naar Angola vreest het voorwerp te zullen uitmaken van represailles vanwege de Angolese autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten.
Derhalve dient rekening te worden gehouden met de gegronde vrees die verband houdt met deze betrokkenheid, alsook met het risico op detentie en op onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals uiteengezet in punt 4.1.1.

[…]

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat zijn persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees.
In het licht van deze verschillende elementen blijkt de vrees van de verzoeker volledig gegrond en gerechtvaardigd te zijn, omwille van zijn politiek activisme binnen de ANATA-groep en het daaruit voortvloeiende reële risico op detentie. Bij terugkeer zou hij onmiddellijk op de luchthaven worden geïdentificeerd.

4.2.4. Wat betreft het gebrek aan voorzorgsmaatregelen door de verzoeker na zijn tweede arrestatie

[…]

Verzoeker betwist de analyse van het CGVS volgens dewelke hij na zijn tweede arrestatie geen voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen. Hij wenst te preciseren dat hij na zijn detentie en zijn ontslag uit het ziekenhuis eerst naar zijn tante is gegaan om te herstellen. Vervolgens is hij tijdelijk teruggekeerd naar de familiale woning, uitsluitend met het oog op het verderzetten van zijn herstel. (NPO, blz. 22)
Evenwel heeft hij, gelet op de veiligheidssituatie en het feit dat de gebeurtenissen in verband met de betogingen zich herhaaldelijk in de nabijheid van zijn woning voordeden, beslist om de woning te verlaten. Hij is daarop uitgeweken naar Bengo, waar hij bij een collega verbleef, in de overtuiging daar veilig te zijn en niet te worden teruggevonden. (NPO, blz. 22)
Verzoeker benadrukt bovendien dat hij niet langer permanent in zijn woning kon verblijven, precies uit vrees voor een arrestatie. Hij diende de woning regelmatig te verlaten om te vermijden dat hij door de politie zou worden verrast, aangezien deze op elk ogenblik kon binnenvallen. In deze context zijn vele personen gevlucht, terwijl anderen die ter plaatse bleven eveneens met arrestaties werden geconfronteerd. (NPO, blz. 22)
Deze elementen tonen aan dat verzoeker integendeel een voorzichtig gedrag heeft aangenomen dat aangepast was aan de risico's waaraan hij was blootgesteld. (NPO, blz. 22)
Er kan niet worden gesteld dat verzoeker na juli 2025 geen problemen meer heeft ondervonden, aangezien hij zich schuilhield bij een vriend in Bengo en de politie na zijn tweede arrestatie meermaals bij zijn woning is langsgekomen. (NPO, blz. 22)
De grief van het CGVS dient derhalve te worden verworpen.

4.2.5. Wat betreft het overlijden van de vader van de verzoeker en de vrees in verband met dit overlijden

[…]

De verzoeker betwist de beoordeling van het CGVS volgens dewelke het overlijden van zijn vader geen aanleiding zou geven tot een individuele vrees voor vervolging.
Uit zijn verklaringen blijkt immers dat zijn vader een politiek geëngageerde persoon was die als tegenstander van de zittende regering werd beschouwd. Hij werd in verband gebracht met activistische activiteiten, wat geleidelijk tot represailles tegen hem heeft geleid, met name druk en beroepsmatige sancties, zoals het ontzeggen van werk en een boycot van zijn professionele activiteiten (NPO, blz. 8).
De verzoeker heeft eveneens verklaard dat zijn vader gedurende meerdere dagen verdwenen was alvorens hij dood werd teruggevonden, waarbij de politie betrokken was bij de opsporing. Volgens de verkregen informatie vertoonde het lichaam sporen van fysiek geweld, waaronder kneuzingen, wat de hypothese van een gewelddadig overlijden in verband met zijn activiteiten of engagement versterkt (NPO, blz. 9).
Voorts heeft de verzoeker verduidelijkt dat de risico's verbonden aan de situatie van zijn vader niet uitsluitend deze laatste betroffen, maar zich ook uitstrekten tot de familieleden. Verschillende familieleden hebben zich aldus op afstand gehouden uit vrees voor represailles, en de verzoeker zelf en een oudere zus waren de enigen die nog contact onderhielden met hun vader, terwijl de overige familieleden zich uit vrees voor vervolging terugtrokken (NPO, blz. 10).
Wat betreft het ontbreken van een volledige vermelding van deze elementen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, preciseert de verzoeker dat hij zich in deze fase niet volledig heeft kunnen uitdrukken. Hem werd meegedeeld dat hij zich diende te beperken tot het beantwoorden van de gestelde vragen en dat hij zijn verklaringen in detail zou kunnen uiteenzetten tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS (NPO, blz. 10). Deze omstandigheid verklaart waarom bepaalde elementen op dat moment niet werden uitgewerkt.
In deze omstandigheden kan niet worden gesteld dat de verzoeker geen gegronde individuele vrees heeft. Integendeel, het profiel van zijn vader, diens vermeende engagement tegen de autoriteiten, alsook de omstandigheden van zijn verdwijning en overlijden, vormen een geheel van ernstige aanwijzingen die wijzen op een risico op familiale vervolging bij terugkeer naar Angola.
Het grief van het CGVS moet worden verworpen.

4.2.6. Wat betreft het reisverhal van de verzoeker

[…]

Uit de verklaringen van de verzoeker blijkt dat de aanvraag voor het paspoort reeds in 2024 samen met zijn vader werd opgestart, vóór het overlijden van zijn vader (NPO, blz. 10). Nadien heeft een collega van zijn vader, de heer J.M., de volledige procedure overgenomen en afgerond. De verzoeker verklaart immers dat hij, wegens gebrek aan ervaring, aan deze persoon al zijn documenten evenals zijn paspoort heeft toevertrouwd om de administratieve stappen in het kader van de visumprocedure verder te zetten (NPO, blz. 11). Hij preciseert tevens dat hij zich enkel naar de Belgische ambassade heeft begeven om de formele aanvraag in te dienen.
Met betrekking tot het huidige ontbreken van reisdocumenten heeft de verzoeker op consistente wijze verklaard dat zijn paspoort en andere persoonlijke documenten werden gestolen terwijl hij sliep aan het station Brussel-Midi, kort na zijn aankomst in België. Deze diefstal verklaart op coherente wijze het ontbreken van materiële bewijzen zoals paspoort, instapkaart of visum, en is niet onwaarschijnlijk gelet op zijn precaire situatie bij aankomst (NPO, blz. 11-12).
Wat de vingerafdrukken betreft, blijkt uit het dossier dat deze effectief werden afgenomen in het kader van de procedure voor de afgifte van het paspoort (NPO, p. 13), hetgeen bevestigt dat de verzoeker een formele administratieve procedure in zijn land van herkomst heeft doorlopen.
Met betrekking tot het in het dossier vermelde Duitse Schengenvisum dient te worden gepreciseerd dat de verzoeker het bestaan hiervan niet opzettelijk ontkent, maar enkel aangeeft hiervan geen kennis te hebben. Gevraagd hierover verklaart hij niet te weten wat een Schengenvisum is en stelt hij geen aanvraag te hebben ingediend bij de Duitse ambassade, noch ooit in Duitsland te zijn geweest (NPO, blz. 13).
De grief van het CGVS dient derhalve te worden verworpen.

5. Conclusie

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris-generaal zijn onvoldoende en allesbehalve draagkrachtig.
[…]
Zou Uw Raad ons volgen m.b.t. de bedreigingen, dient er rekening te worden gehouden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dewelke bepaalt: "Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen".
De bewijslast wordt dus omgekeerd. Nochtans toont de verwerende partij niet aan dat er geen risico voor de verzoeker bestaat in geval van terugkeer in zijn land van herkomst.
De verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging (48/3) of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade (48/4)."

3.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:
"*3) Vaststelling van letsels – P.L.F.*
4) Lidkaart ANATA – P.L.F."

Beoordeling

4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als de juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante, nauwkeurige en actuele informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van

herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikelen 22 en 23 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (*BS* 19 juni 2026) opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St*. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, p. 33).

Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1347, gelezen in samenhang met artikel 3, 5) de voor de voorliggende zaak relevante materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend hernemen. Artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 hernemen de materiële voorwaarden om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen.

De Raad stelt vast dat de opheffing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ingevolge de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 niet tot gevolg heeft dat de criteria die voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevant zijn, inhoudelijk zijn gewijzigd.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de onderlinge samenhang worden de twee middelen samen behandeld.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 3, 5) *juncto* artikel 9 en van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden wordt uiteengezet in artikel 4 van Verordening (EU) 2024/1347 en artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaarheid en (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“*De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. <u>De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep</u>*” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (*cf.* UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden geen dergelijke conclusies afleiden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” DVZ van 22 december 2025 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure of niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel verzoeker verklaarde aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat het goed met hem ging (“*Hoe gaat het met u vandaag?*”, “*Het gaat allemaal goed, godzijdank*.”, NPO, p. 2) en gaf op het einde van het onderhoud aan dat hij niets meer toe te voegen had en de tolk goed begrepen had (“*Wilt u nog iets toevoegen aan uw relaas?*”, “*Er komt nu niets bij mij op*.”, “*Heeft u de tolk goed begrepen?*”, “*Ja*”, NPO, 26). Ook verzoekers advocaat wenste geen opmerkingen toe te voegen (NPO, p. 26).

Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar aangegeven dat hij een afspraak bij een psycholoog heeft aangevraagd, omwille van het trauma dat hij heeft beleefd, maar brengt dit niet in verband met enig onvermogen om deel te nemen aan de procedure en/of volwaardige verklaringen af te leggen (NPO, p. 15-16). Het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest is gebaseerd op een onderzoek dat dateert van 18 september 2025, hetgeen dus plaatsvond vóór de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ van 22 december 2025, het persoonlijk onderhoud van 3 februari 2026 en de bestreden beslissing van 10 maart

2026. Nog daargelaten dat verzoeker heeft nagelaten dit medisch attest voor te leggen voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud, maakt dit attest hoe dan ook geen melding van enige cognitieve problemen of te verwachten moeilijkheden bij het deelnemen aan de asielprocedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn asielrelaas en in zijn vrees om bij terugkeer naar Angola te worden gedood door de Angolese autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van ANATA.

Na kennisname van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier stelt de Raad het volgende:

6.1. De bestreden beslissing motiveert op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap van ANATA, noch aan zijn voorzitterschap in de wijk Calemba 2. Deze motivering, die terecht en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, luidt als volgt:
"*1. Lidmaatschap van ANATA en voorzitterschap ervan in Calemba 2 niet geloofwaardig*
U verklaart lid te zijn geweest van ANATA (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 03 februari 2026 p. 13-19, hierna NPO p.13-19 genoemd) en voorzitter te zijn geweest van deze organisatie in de wijk Calemba 2 (Vragenlijst CGVS bij de DVZ d.d. 22 december 2025 - vraag 3). U stelt verantwoordelijk te zijn geweest voor mobilisatie en organisatie van betogingen.

a) Beperkte kennis ANATA(-betrokkenen)
-U kan geen enkele naam geven van gearresteerde leden - taxichauffeurs - uit uw regio (NPO, p. 17-18).
-Degenen die van Calemba 2 waren gearresteerd, werden uit elkaar gezet en gescheiden van uzelf, u had geen contact met hen, had hen niet meer gezien, u weet niet wie er was gearresteerd (NPO, p. 18).
-U kan geen namen geven van andere hooggeplaatste leden die gearresteerd werden, aangezien deze niet tot uw regio behoorden (NPO, p. 17 en 18).
-U stelt dat ANATA een advocaat had die tussenbeide kwam bij arrestaties, u kent de naam van de advocaat van ANATA echter niet (NPO, p. 23-24).
-U legt tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet zelf ontmoeten van deze advocaat (NPO, p. 23-24). U zei eerst dat er, in het kader van uw eerste voorgehouden arrestatie, een advocaat was van het volk die was tussengekomen en die zei dat de politie onvoldoende bewijzen had om jullie gevangen te houden (NPO, p. 15), de advocaat van de organisatie volgde het proces op de voet (NPO, p. 23). Vervolgens had u nooit veel met de advocaat gesproken, om deze daarna weer nooit te hebben ontmoet, om dan eens met hem te hebben gesproken, om hem vervolgens dan toch één keer te hebben ontmoet/gezien (NPO, p. 24).
-U stelt niet meer geïnteresseerd te zijn "in dingen van daar", u noemt vaagweg twee voorzitters die gevangen waren genomen, sommigen waren gevlucht, anderen gestorven (NPO, p. 14). U noemt twee bazen van de organisatie, zijnde Francisco Paciente en Rodrigo Catimba (van ANATA nationaal) (NPO, p. 17). Francisco Paciente was effectief de voorzitter van ANATA, hij werd in augustus 2025 in Luanda gearresteerd door de SIC, dit ten gevolge van beschuldigingen van criminele organisatie, aanzetting tot geweld en terrorisme naar aanleiding van protesten tegen de brandstofprijsverhogingen. Deze detentie vond plaats na protesten die hadden geleid tot vandalisme en na de arrestatie van de door u genoemde vice-voorzitter van ANATA, Rodrigo Catimba (informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u louter en alleen de voorzitter en vice-voorzitter van ANATA noemt, wat via een simpele raadpleging op het internet kan worden terug gevonden, maakt nog niet dat u op geloofwaardige wijze weet aan te tonen dat u een regionale voorzitter te Calemba 2 van deze organisatie was, noch dat u er dermate actief was dat u in het vizier van de Angolese autoriteiten zou zijn terecht gekomen (zie ook infra).
Van iemand die zichzelf als voorzitter omschrijft die alles moest organiseren (zoals organisatie taxi's, richtlijnen) en stap voor stap opvolgen, iemand die voor wat het organiseren van manifestaties betreft, met andere leiders sprak, richtlijnen doorgaf aan elk departement, leden van de organisatie mobiliseerde, flyers uitdeelde over wat er ging gedaan worden, leden aanmoedigde om meer mensen erbij te betrekken (NPO, p.19), mag meer en gedetailleerde kennis van de organisatie en zijn leden verwacht worden.

b) Beperkte activiteiten
U nam beweerdelijk slechts aan één betoging deel in september 2023 en u plande er één in juli 2025 te organiseren, u nam uiteindelijk niet zelf deel aan deze laatstgenoemde betoging (NPO, p. 15, 16 en 25).

c) Geen documenten
-U legt geen lidkaart voor - u verklaarde dat u deze had doch u deze werd ontvreemd (NPO, p. 14) -, geen sociale media communicatie, geen flyers of foto's (NPO, p.19) of ander bewijs dat uw activiteiten, lidmaatschap, voorzitterschap kan aantonen.
-U verklaart uw eerste telefoon verloren te hebben in Angola, alwaar er bewijzen onder de vorm van foto's op stonden (NPO, p. 19).

d) Geen contacten met voormalige collega's/leden van ANATA
U stelde met een paar van uw collega's van ANATA te hebben gesproken, maar jullie hadden niet zo regelmatig contact gehouden, vervolgens zei u geen contact te hebben met collega's, u kan voormalige collega's niet bereiken via internet, u had geen collega's/leden kunnen contacteren (NPO, p. 6 en 19). Nochtans beschikt u over een actief Instagram-account en onderhoudt u contact met vrienden in Angola via internet (NPO, p. 6). Hoewel u vroeger contacten had via Facebook, u het nummer van een zekere Ad. had, u vervolgens uw telefoon in Angola verloren had en u een nieuwe telefoon hebt, is het bevreemdend dat u via sociale media geen contact meer met uw voormalige collega's van ANATA zou hebben gelegd, temeer daar u zei dat er veel leden waren, zowel taxichauffeurs als mensen die auto's laden en lossen (meer dan 30) (NPO, p. 19-20). Ook met uw voormalig collega An. - tevens lid van ANATA -, bij wie u zou hebben geschuild in Bengo, zou u geen contact meer onderhouden (NPO, p. 22-23).
Uw beweerde lidmaatschap van ANATA en functie als voorzitter ervan in Calemba 2 wordt als ongeloofwaardig beschouwd. U weet dan ook niet aannemelijk te maken om welke reden u negatief in het vizier van de Angolese autoriteiten zou hebben gestaan. Er kan dan ook reeds geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerdelijke arrestaties."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging van de voormelde motivering.

Wat betreft zijn beperkte kennis over ANATA benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij in staat was de voornaamste verantwoordelijken van de organisatie op nationaal niveau te identificeren en dat deze kennis niet geminimaliseerd mag worden louter omdat dit publiek toegankelijk is. Evenwel dient te worden opgemerkt dat het feit dat verzoeker twee verantwoordelijken van ANATA kan identificeren geenszins kan volstaan om zijn voorgehouden lidmaatschap van ANATA en voorzitterschap ervan in de wijk Calemba 2 aannemelijk te maken.

Zo verzoeker met betrekking tot de arrestaties herneemt dat hij niet in staat was de andere personen te identificeren, omdat zij uit andere regio's afkomstig waren en tijdens de detentie van hem werden gescheiden, dient opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat er taxichauffeurs uit zijn wijk werden opgepakt, maar dat hij hun namen niet kende (NPO, p. 8). Van verzoeker, gezien zijn voorgehouden positie binnen ANATA, mag wel degelijk meer en gedetailleerde kennis van de organisatie en zijn leden verwacht worden.

Waar verzoeker in het verzoekschrift bevestigt dat zijn advocaat voor de groep optrad en dat hij slechts beperkt contact had met hem, gaat hij eraan voorbij tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over het gegeven of hij deze advocaat al dan niet zou ontmoet hebben (NPO, p. 15, p. 23-24). Het louter bevestigen van één versie van zijn uiteenlopende verklaringen doet het bestaan van de tegenstrijdigheid niet verdwijnen.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift tot slot dat hij spontaan de algemene context heeft geschetst waarin de organisatie opereerde en dat hij zijn rol binnen de organisatie concreet heeft toegelicht, maar gaat hiermee voorbij aan de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit naar voor komt dat verzoekers kennis over ANATA en de leden ervan gebrekkig, oppervlakkig en algemeen is en niet valt te rijmen met zijn voorgehouden positie binnen de organisatie.

Wat betreft zijn activiteiten voor ANATA herneemt verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen inzake zijn deelname aan een betoging in september 2023 en wijst hij op zijn verklaringen over zijn functie en activiteiten binnen ANATA. Verzoeker kan met deze loutere herneming van zijn verklaringen geen ander licht schijnen op de vaststelling dat hij slechts aan één betoging heeft deelgenomen. Verzoekers verklaringen over zijn (beperkte) activiteiten voor ANATA vallen niet te rijmen met zijn beweerde lidmaatschap en voorzitterschap van Calemba 2.

Verzoeker legt bij het verzoekschrift een kopie van zijn lidkaart van ANATA (stuk 4, bij verzoekschrift) neer. Gezien verzoeker deze lidkaart neerlegt in de vorm van een fotokopie, kan hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde worden gehecht. Bovendien dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op de voorgaande vaststellingen inzake zijn ongeloofwaardig lidmaatschap en voorzitterschap van Calemba 2. Daarnaast dient vastgesteld dat verzoeker geen andere (overtuigende) stukken ter staving van zijn activiteiten, lidmaatschap en/of voorzitterschap bijbrengt. Nochtans mag worden verwacht dat verzoeker, die voorhoudt dat hij deze kopie van zijn lidkaart verkreeg via zijn voormalige collega An., ook andere documenten zou (trachten te) verkrijgen via deze of andere oud-collega's, gelet op het belang ervan voor van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker maakt zijn betrokkenheid bij ANATA dan ook niet aannemelijk.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud aangaande zijn (beperkte) contacten met zijn voormalige collega's of leden van ANATA en stelt daarnaast dat hij contact heeft kunnen opnemen met zijn voormalige collega An..
Verzoeker slaagt er hiermee evenwel niet in afbreuk te doen aan de vaststelling dat geenszins geloofwaardig is dat verzoeker geen contact had met zijn voormalige collega's en ANATA-leden via sociale media (NPO, p. 6, p. 19).

In navolging van verweerder hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde lidmaatschap van ANATA, noch aan zijn voorgehouden voorzitterschap van Calemba 2.

6.2. Ook de door verzoeker voorgehouden arrestaties zijn niet aannemelijk. Verweerder doet dienaangaande op goede gronden de volgende vaststellingen:
"*a) Eerste arrestatie: tegenstrijdige verklaringen DVZ en CGVS + vage verklaringen + geen bewijzen -CGVS: met twee collega's gearresteerd op 16 of 17 september 2023 in Calemba 2 waar u werkte (NPO, p. 17).*
-DVZ: thuis gearresteerd (zie vragenlijst CGVS bij de DVZ d.d. 22 december 2025 - vraag 1).
-U weet niet hoeveel leden samen met u gearresteerd werden (NPO, p. 16-18) en kan geen namen geven van collega's die gearresteerd werden (NPO, p. 18).
-U legt verder geen enkel bewijs voor van uw eerste vasthouding.
b) Tweede arrestatie: vage verklaringen + geen bewijzen
-U weet niet of dit in het begin, midden of op het einde van 2025 was, u gokt uiteindelijk in het begin (NPO, p. 22).
-U weet niet waar u precies werd gearresteerd en of u al dan niet thuis werd opgepakt (NPO, p. 21). Opmerkelijk genoeg zei u bij de DVZ dat u de tweede keer, in 2025, begin van het jaar, op uw werk werd gearresteerd (zie vragenlijst CGVS bij de DVZ d.d. 22 december 2025 - vraag 1).
-U kan niet benoemen door wie u werd gearresteerd (NPO, p. 21).
-U kent de naam van het ziekenhuis niet waar u zou zijn opgenomen (NPO, p. 22).
-U weet niet in welke maand u in het ziekenhuis werd opgenomen (NPO, p.22).
-U stelt bij het CGVS één week in het ziekenhuis te hebben verbleven (NPO, p. 21), bij de DVZ zei u twee weken (zie vragenlijst CGVS bij de DVZ d.d. 22 december 2025 - vraag 1).
-U legt geen enkel begin van bewijs neer."
Verzoeker voert in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing.

Wat betreft de eerste arrestatie stelt verzoeker in het verzoekschrift dat deze plaatsvond op 17 september 2023, tijdens een vergadering in Calemba, dat meerdere leden van de ANATA-groep samen met hem werden gearresteerd en dat hij vervolgens drie maanden werd vastgehouden. Verzoeker gaat echter geheel voorbij aan de terechte vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS inzake de plaats waar hij zou gearresteerd zijn en kan met het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies deze strijdigheid niet verschonen. Verzoeker gaat evenzeer voorbij aan de vaststelling dat hij niet kan duiden hoeveel leden samen met hem gearresteerd werden, laat staan wat hun namen waren. Verzoeker slaagt er dan ook niet in deze arrestatie aannemelijk te maken.

Ook waar verzoeker met betrekking tot zijn tweede arrestatie in het verzoekschrift stelt dat deze plaatsvond in 2025, kort voor een geplande manifestatie, toen hij op weg was naar huis, dat hij gedurende twee à drie weken werd vastgehouden met andere gearresteerden en nadien werd overgebracht naar een ziekenhuis, kan dit zijn vage en onwetende verklaringen over deze arrestatie en de nasleep ervan niet wijzigen. Zo hij erop wijst dat zijn geheugen voor bepaalde details, zoals exacte data, de duur van het ziekenhuisverblijf en administratieve elementen, werd beïnvloed door de traumatische aard van de gebeurtenissen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch of psychologisch stuk ter adstructie van zijn vermeende geheugenproblemen bijbrengt. Het door verzoeker bijgebracht medisch attest van 18 september 2025 maakt geen enkele melding van geheugen- of cognitieve problemen (stuk 3, bij verzoekschrift). Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn gebrekkige verklaringen over zijn tweede arrestatie te wijten zouden zijn aan geheugenproblemen.

Gelet op de voorstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de bewering dat verzoeker tot tweemaal toe zou zijn gearresteerd in Angola.

6.3. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers lidmaatschap bij ANATA, noch aan zijn arrestaties, kan evenmin worden aangenomen dat hij het slachtoffer van seksueel geweld was tijdens zijn voorgehouden detentie ten gevolge van zijn tweede arrestatie. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande terecht als volgt:
"*Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS om evidente redenen eventueel begrip kan opbrengen voor het feit dat het niet evident is zulke gebeurtenis(sen) – zoals seksueel geweld - aan te tonen. Waar het CGVS wel uitspraak over doet, is de vraag of deze gebeurtenissen zich voorgedaan hebben in de omstandigheden en*

context die u schetst. Gezien het ongeloofwaardige ANATA-profiel, de tegenstrijdige en vage verklaringen over de arrestaties (NPO, p. 21, p. 26), kan het CGVS in ieder geval geen geloof hechten aan de door u geschetste context waarin deze feiten zich zouden hebben voorgedaan. U plaatste immers dit beweerdelijke seksueel geweld volledig binnen uw voorgehouden tweede arrestatie, gelinkt aan uw ANATA-profiel."

Het door verzoeker neergelegde medisch attest van 18 september 2025, opgesteld door dokter D.C., maakt melding van fysieke letsels en mentale problemen die volgens het attest compatibel zijn met de feiten zoals die door de betrokkene (verzoeker) zijn vermeld.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken die het bestaan van bepaalde fysieke en/of mentale letsels aantonen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor oorzaak van de opgelopen verwondingen en/of mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover.

Uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt bovendien dat dit steunt op verzoekers verklaringen:
- "*M./Mme P.L.F. né le* […] *déclare avoir été victime de coupures, coups, suspension, en 2023, à Kilamba, Angola, par police d'investigation criminel. Il/elle décrit :* […]" ("*De heer/mevrouw P.L.F., geboren op* […]*, verklaart het slachtoffer te zijn geweest van snijwonden, slagen en ophanging door de recherche in 2023 in Kilamba, Angola. Hij/zij beschrijft:* […]" (eigen vertaling))
- "*M./Mme P.L.F. né le* […] *déclare avoir été victime de violences sexuelles en 2024, à Angola, par gardes de prisons (2 personnes)*" ("*De heer/mevrouw P.L.F., geboren op […], verklaart het slachtoffer te zijn geweest van seksueel geweld in 2024, in Angola, door gevangenisbewakers (2 personen)*" (eigen vertaling)).

Zoals hierboven reeds vastgesteld kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers arrestaties en dus evenmin aan zijn detentie die zou gevolgd hebben op zijn tweede arrestatie – wanneer de feiten van seksueel geweld zouden hebben plaatsgevonden.

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van het medisch attest wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die iedere positieve overtuigingskracht ontberen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn fysieke en psychische letsels zouden zijn opgelopen in de door hem beschreven context van de twee detenties in Angola. Evenmin maakt verzoeker met dit attest het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Angola aannemelijk.

6.4. Met betrekking tot de organisatie van de betoging van juli 2025 door verzoeker stelt de bestreden beslissing het volgende:
"*U zei dat u niet zelf aan de manifestatie van juli 2025 deel nam, u was thuis in het huis van uw vader, u had leden van de organisatie gemobiliseerd in de regio Calemba 2, de bedoeling was dat ze hun werk gingen neerleggen. Er was toen veel volk zich komen aansluiten, er was vandalisme, massamoord. U beweert dat u niet aanwezig was tijdens die manifestatie doch de schuld op de organisatoren werd gestoken (NPO, p. 25). Volgens terug gevonden informatie waren er in juli 2025, ten gevolge van verhoogde brandstofprijzen en het verlagen van brandstofsubsidies, in het land stakingen, marsen en oproer. Op 28 juli 2025 riep ANATA een driedaagse staking uit, deze escaleerde vrij snel, wat leidde tot protesten in andere provincies, sommige protesten escaleerden in gewelddadige rellen met plunderingen, vandalisme en botsingen met de politie. Dit resulteerde in gewonde, overleden personen alsook arrestaties.*
U weet echter niet aan te tonen dat uzelf daadwerkelijk betrokken was bij de organisatie van deze betoging, temeer gezien uw reeds eerder ongeloofwaardige verklaringen en de motivering dat er reeds geen geloof werd gehecht aan uw beweerdelijke functie bij ANATA en uw voorgehouden activisme in dit kader, noch aan uw arrestaties (zie supra). U maakt dan ook wederom niet aannemelijk dat u in het vizier van de Angolese autoriteiten was gekomen."

De verwijzing in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake deze betoging en de herneming van verzoekers reeds afgelegde verklaringen aangaande zijn betrokkenheid bij ANATA en de organisatie van deze betoging, kan geen afbreuk doen aan de terechte motivering dat verzoeker niet weet aan te tonen dat hij daadwerkelijk betrokken was bij de organisatie van deze betoging, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn beweerdelijke functie bij ANATA, van zijn voorgehouden activisme in dit kader en van zijn beweerde arrestaties.

6.5. Verzoeker toont niet aan dat hij omwille van de dood van zijn vader een vrees voor vervolging dient te koesteren in geval van terugkeer naar Angola. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

"*5. De dood van uw vader creëert geen individuele vervolgingsvrees*
-Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u dat uw vader vermoord werd in september 2024 (NPO, p.7-9). In uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, 22.12.2025) staat weliswaar vermoord vermeld naast uw vader, maar maakt u verder geen enkele melding van dit gegeven bij de vragen over de vrees of het risico bij terugkeer (zie verklaring DVZ d.d. 22 december 2025 pagina 7). Zo stelde u dat u problemen kende met de autoriteiten omwille van protesten, u kende geen andere problemen met medeburgers noch van algemene aard (zie vragenlijst CGVS bij de DVZ d.d. 22 december 2025 - vraag 6).
-U beweert dat uw vader lid was van een activistenorganisatie en dat hij werd vervolgd omdat hij in ging tegen de regering. U kent echter de naam van de organisatie niet, weet niet welke functie uw vader had en kan geen concrete activiteiten beschrijven (NPO, p. 8). U beweert dat uw vader u liever op afstand hield, hij gaf u er nooit info over (NPO, p. 8). U had achteraf wel een paar mannen leren kennen die lid waren van de organisatie (NPO, p. 8).
-U stelt niet dat u concrete problemen kreeg omwille van de activiteiten van uw vader, maar enkel dat vervolging via de kinderen kan gebeuren en u hetzelfde lot zou kunnen ondergaan (NPO, p. 9). Er is geen aannemelijke individuele vrees die uit het overlijden van uw vader voortvloeit, u komt niet verder dan een blote bewering. U toont gezien bovenstaande verklaringen niet aan dat u ten gevolge van het overlijden van uw vader een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Angola.
-U legt een kopie van een overlijdensakte voor die het overlijden van uw vader op 16 september 2024 bevestigt, maar verder geen enkel document dat een politieonderzoek aantoont of enig ander document dat uw beweringen - en de activiteiten van uw vader - kan staven (NPO, p. 9). Deze overlijdensakte toont overigens de omstandigheden waarin uw vader zou zijn overleden niet aan. Bovendien dient er nog opgemerkt dat u zelf deze akte neerlegt, doch u beweert niet meer de juiste datum van overlijden - 19 september 2024 volgens de akte - van uw vader te kennen (NPO, p. 7). Het is opmerkelijk dat u enerzijds dergelijk document neerlegt, doch u klaarblijkelijk de informatie zelf - er in vermeld - niet kan weergeven."

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in de voormelde vaststellingen en appreciatie in een ander licht te stellen.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift zijn verklaringen dat zijn vader een politiek geëngageerd persoon was, die in verband werd gebracht met activistische activiteiten en geconfronteerd werd met represailles, maar gaat eraan voorbij dat hij niet kan duiden bij welke organisatie zijn vader lid was, noch wat zijn vaders functie was, noch wat zijn concrete activiteiten waren. Dat verzoeker dermate weinig informatie kan verstrekken over zijn vaders activisme, dat beweerdelijk aan de basis van diens dood zou liggen, kan niet worden aangenomen.

Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat verzoekers vader werd vermoord omwille van zijn activisme, laat staan dat verzoeker (of andere familieleden) omwille hiervan zouden worden geviseerd en bedreigd.

Dit wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakte van enige vrees omwille van de dood van zijn vader. De uitleg dat hij zich diende te beperken tot het beantwoorden van de gestelde vragen en dat hij zijn verklaringen in detail zou kunnen uiteenzetten tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan niet worden aangenomen gezien verzoeker uitdrukkelijk werd bevraagd over zijn vrees of het risico bij terugkeer (vragenlijst CGVS, vragen 3.4-3.6). Dat verzoeker zijn vrees in verband met de dood van zijn vader niet vermeldde bij de DVZ ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid ervan.

6.6. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg stemmen niet overeen met de informatie inzake zijn visum(aanvraag). Bovendien valt zijn legaal vertrek met zijn eigen paspoort uit Angola niet te rijmen met zijn voorgehouden vervolging door de Angolese autoriteiten. De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden het volgende:
"*-Uit het dossier blijkt dat u een Schengenvisum kreeg van Duitsland geldig van 04.11.2024 tot 18.12.2024. U ontkent kennis van dit Schengenvisum voor Duitsland - u hebt er geen info over en was nooit in Duitsland – en stelt een Belgisch visum in 2025 te hebben aangevraagd, u deed bij de Belgische ambassade uw aanvraag, u ging er gewoon binnen en buiten, u gaf geen vingerafdrukken, u gaf enkel vingerafdrukken toen u uw paspoort liet maken (NPO, p. 10-11-12-13). Uw vader had immers deze visumaanvraag reeds voor zijn*

overlijden in september 2024 opgestart, zijn collega J.M. had de procedure nadien verder opgevolgd, u gaf deze man alle documenten en uw paspoort om zo een toeristenvisum voor België te bekomen.
Er dient te worden opgemerkt dat de Verordening (EG) 810/2009 bepaalt dat de aanvrager van een Schengenvisum zich in persoon dient aan te bieden, de afname van de vingerafdrukken dient toe te staan en men in het bezit dient te zijn van een geldig reisdocument (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).
-U beweert dat u op straat sliep na uw aankomst te België en dat u op de ochtend dat u internationale bescherming aanvroeg, bestolen werd. Hierdoor bent u uw paspoort, rijbewijs, lidkaart van uw taxivereniging en andere documenten van de organisatie kwijtgeraakt (NPO, p.11). U deed geen aangifte van de diefstal, u was nog maar net aangekomen en durfde dit niet te doen (NPO, p.12). U kan aldus geen enkel bewijs voorleggen van uw vlucht, boardingpass, visum of paspoort, foto's. U geeft geen zicht op of u met een Schengenvisum voor Duitsland in de periode november-december 2024 of met een Belgisch visum in 2025 zou hebben gereisd. U geeft bijgevolg ook geen zicht op uw werkelijke vertrekdatum uit Angola, uw Schengenvisum voor Duitsland van 04.11.2024 tot 18.12.2024 wijst er eerder op dat u toen reeds uw land wou verlaten/verliet, aldus voor de door u beweerdelijke arrestatie in 2025, waaraan overigens reeds geen geloof werd gehecht (zie supra).
-U stelt gezocht te worden (NPO, p. 25), maar kon volgens uw eigen verklaringen zonder problemen via de luchthaven vertrekken en dus legaal met uw eigen paspoort reizen (NPO, p. 7). U zegt overigens zelf dat "zij die meer gevat waren, waren zij waarvan beelden waren", waarmee u zelf aangeeft dat u eigenlijk geen gezocht figuur te Angola betrof (NPO, p. 11)."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te ontkrachten of weerleggen.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift zijn verklaringen over de aanvraag van zijn paspoort en zijn visumaanvraag, preciseert dat hij zich naar de Belgische ambassade heeft begeven om de formele aanvraag in te dienen en herneemt zijn verklaringen over de diefstal van zijn documenten, waarmee hij evenwel geen afbreuk weet te doen aan de voormelde vaststellingen door verweerder hierover.

Uit de COI Case van 24 februari 2026 (administratief dossier, blauwe map ‘landeninformatie’) blijkt dat een zoekopdracht in de VIS-databank, met daarin de visumaanvragen die de afgelopen vijf jaar bij Europese ambassades werden aangevraagd, tot twee resultaten leidde, beide betreffende aanvragen ingediend voor Duitsland.

Verzoeker blijft in het verzoekschrift zijn aanvraag en kennis van een Duits Schengenvisum ontkennen, hetgeen wordt tegengesproken door de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoeker twee visumaanvragen heeft ingediend bij Duitse ambassades en dat verzoeker een Schengenvisum voor Duitsland had dat geldig was van 4 november 2024 tot 18 december 2024.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat uit het dossier blijkt dat zijn vingerafdrukken werden genomen in het kader van de procedure tot afgifte van zijn paspoort, bevestigt dit slechts dat hij een paspoort heeft aangevraagd en verkregen. Dit staat niet ter discussie.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen helder zicht wenst te scheppen over zijn reisweg en vertrek uit Angola. Dat verzoeker zijn paspoort niet bijbrengt en leugenachtige verklaringen aflegt over zijn Schengenvisum voor Duitsland, maakt niet onredelijk aan te nemen dat hij het ware moment van zijn vertrek uit Angola voor de Belgische asielinstanties tracht te verhullen.
Indien verzoeker Angola zou verlaten hebben met het Schengenvisum, geldig van 4 november 2024 tot 18 december 2024, dan zou dit betekenen dat hij zijn land reeds verlaten had voor zijn vermeende tweede arrestatie.

Daarnaast ondermijnt de bewering dat verzoeker Angola in 2025 verliet met zijn eigen paspoort via de luchthaven zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de autoriteiten. Enerzijds kan, indien verzoeker daadwerkelijk zou worden geviseerd door de autoriteiten niet worden aangenomen dat verzoeker zichzelf zou blootstellen aan dergelijk risico om gevat te worden, anderzijds dient vastgesteld dat verzoeker zonder problemen het land heeft kunnen verlaten.

6.7. Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van ANATA, noch aan zijn naar voor geschoven asielrelaas, noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem

uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt in wezen voor het overige niet verder dan het volharden in het vluchtrelaas, het verwijzen naar landeninformatie het herhalen van eerder afgelegde en beoordeelde verklaringen, het minimaliseren en tegenspreken van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritiseren van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (identiteitskaart en geboorteakte verzoeker) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, noch aan de voorwaarden van artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, gezien de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2 de omzetting is. Verzoeker maakt aldus geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT W. MULS